

«Ἡ καλύτερα ὁδὸς διὰ τῆς ποί-
ας ἡμπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ κανεὶς τὴν
λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην, δὲν εἶναι ἡ
ὁδὸς τῆς κολακείας τῶν παθῶν ἢ
τῶν πλάνων τοῦ λαοῦ, ἀλλ', ἡ ὁδὸς
τῆς διηνεκοῦς αὐτοῦ διαπαιδαγωγῆ-
σεως διὰ τῆς ἀλήθειας τῶν ὁποίων
πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ ὅσον δη-
ποτε πικρὰ καὶ ἄν εἶναι».

ΕΛΕΤΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 14

ΠΡΟΕΚΛΗΘΗΜΕΝ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΩΜΕΝ

Δὲν κομίζομεν «γλαῦκα εἰς Ἀθήνας». Ἀπλῶς, ἐπαναφέρομεν εἰς τὴν ἐπικαιρότητα ἕνα ζῶον θέμα, τὸ ὁποῖον μολονότι ἀπασχολεῖ ἀπὸ δεκαετιῶν, τοὺς Κυθηρίους, δὲν εὕρισκε τὴν λύσιν του.

Καὶ τοῦτο, ὅχι διότι δὲν ὑπάρχει τοιαύτη.
'Αλλὰ διότι δύο κυρίως στοιχεῖα ἀναστέλλουν
τὴν ἐξελεγκτικὴν τοῦ πορείαν.

Τὸ πρῶτον ἡ εὐθυνοφοβία καὶ
τὸ δεύτερον ἡ ἑλλειψις πρακτι-
κοῦ πνεύματος εἰς τὴν ἐπίλυσίν του.

Και ἐπειδὴ μᾶς συνεστήθη, δι' ἐπιστολῆς δημοσιευθείσης εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ὅπως ἀσχοληθῶμεν μὲ αὐτό, τὸ πράττομεν, Οὐχὶ μόνον ἐκ καθήκοντος δεοντολογικοῦ, ἀλλ' ἔξ ὑποχρέωσης πρὸς τὴν μνήμην ἐκείνων οἱ ὅποιοι ὠραματίστησαν «Ἐνα καλὺτερο Τσιρίγο».

“Ἄλλοι σιωποῦν, ἄλλοι δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ
δυσαρεστήσουν πρῶς ὅλα καὶ συμπολίτας, ἄλ-
λοι καιροσκοποῦν, ἄλλοι διατάζουν νὰ ὁμολο-
γήσουν ἀδυναμίαν εἰς τὴν λήψιν ρωμαλέων ἀ-
ποφάσεων, ἄλλοι ὀχυροῦνται ὅτι σθεν τοῦ στε-
νοῦ γράμματος μίας διαθήκης ἢ ἐνὸς Νόμου,
προφασίζονται δέσμευσιν ἐνεργειῶν. Νὰ ὑπο-
θέσωμεν καὶ συμφέροντα; Δὲν τὸ πιστεύομεν.

“Οχι Κύριοι. Ἐπέστη ἡ ὥρα νὰ τεθῇ ἐπὶ τάπητος τὸ πρόβλημα τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν «ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ». Καὶ ἅπαντες ἡμεῖς «ἐνώπιον - ἐνώπιω» νὰ ἀντιληφθῶμεν ὅτι ὁ σκοπὸς εἶναι ἕνας: Ὁ σεβασμὸς τῆς ἐπιθυμίας τῶν διαθετῶν καὶ ἡ ὅσον ἔνεστι ξειναρξίς τῆς ἐνεργοποιήσεως τῶν διατεθέντων ἐπ’ ἀγαθῷ τῆς φθινοῦσης Νήσου μας.

Δὲν εἶναι ἐπιτρεπτόν νά κατατριβόμεθα εἰς ἀνταλλαγὴν γνώμων καὶ ἀπόψεων, ἥκιστα ἐποικοδομητικὴν διὰ τὴν πραγμάτων ὥρισμένων στόχων.

Τὰ μακρὰς πνοῆς ἔργα, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μένουν καὶ διατηροῦνται πρὸς τὸ κοινωνικὸν ὄφελος, ἐπιβάλλουν καὶ ὑποχωρήσεως καὶ ρω-
μαλέας ἀποφάσεως.

Δὲν ἐπιτρέπεται τὸ περίφημον «Συντριβά-
νι» νὰ παραμένῃ κατὰ κυριολεξίαν «Λαϊκὴ Ἀ-
γορά» ὅταν ὑπάρχουν ἄπειροι τρόποι ἀξιοποι-
ήσεώς του.

Δὲν ἐπιτρέπεται περὶ τὸ κληροδότημα Σκλάβου εἰς Αὐστραλίαν νὰ διατυποῦνται ἀπόψεις αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦν ἐρωτηματικά. Ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ κύριος, ὁ ὁποῖος ἐπρότεινεν τὴν πώλησίν του, ἡ ὁποία ἀπεφεύχθη τὴν ὑστάτην στιγμὴν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀναμιχθῇ ἐπὶ τοῦ θέματος ἡ Αὐστραλιανὴ Δικαιοσύνη; Καὶ ἂν δὲν εὕρισκετο γνωστὸς Κυθήριος δικηγόρος εἰς Σίδνεϋ νὰ ἐπιληφθῇ, ἡ ὑπόθεσις θὰ ἦτο χαμένη.

Καὶ ποῖος ὑπέδειξεν εἰς γνωστὸν ἐπαίον-
τα τῶν Κυθηραϊκῶν πραγμάτων, νὰ μεταβῇ εἰς
Αὐστραλίαν, μήπως καὶ δυνηθῇ νὰ ἐκποιήσῃ τὸ
Κληροδότημα;

Γνωρίζουν άραγε οί Κυθήριοι ότι τό κληρο-
 δότημα Σκλάβου, άξίας ώς έγγιστα ενός έ-
 κατομμυρίου Αυστραλιανών δολλαρίων, έχει
 εισόδημα έφόσον γίνη ορθολογική του αξιο-
 ποίηση, ικανόν νά συντηρήσει καί Γηροκομεία
 καί Νοσοκομεία καί εὐαγγή Ίδρύματα εἰς τήν
 Νήσον;

Εἵμεθα τῆς γνώμης ὅτι τὸ γνωρίζουν, ἀλλὰ σιωποῦν. Διὰ τί; Μήπως καὶ δυσαρεστήσουν τοὺς ἔχοντας τὴν εὐθύνην τῆς διαχειρίσεώς του ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ;

Ἀλλὰ προέχει τὸ κοινωνικὸν συμφέρον, τὸ
 συμφέρον τοῦ συνόλου. Καὶ ἐκεῖ ἰδίᾳ ἀπαιτεῖται
 θάρρος καὶ πρωτοβουλία.

Ἐπιτρέπεται νὰ μένουν κλειστὰ σπίτια τὰ ὁποῖα ἐδωρήθησαν εἰς Κοινότητα, προκειμένου νὰ γίνουν ξενῶνες ἢ Πνευματικὰ Κέντρα τῆς Νήσου;

Ἐπιτρέπεται νὰ δημοσιεύεται διὰ τοῦ Τύπου στερεότυπος ἢ πρόσκλησις τοῦ Τριφυλλεῖου Ἰδρυμάτος, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων ἰατρῶν;

Δὲν ἀναμένομεν ἀπάντησιν ἐπὶ τῶν ἐρωτη-

μάτων μας. Ἀπλῶς, προβληματιζόμεθα καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ τί τὸ καλύτερον γενέσθαι. Ἀλλὰ πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι εἶναι προτιμώτερον οἱ ἀδυνατοῦντες καὶ οἱ διστάζοντες, περὶ τοῦ τρόπου ἀξιοποιήσεως τῶν Κληροδοτημάτων, νὰ παραδώσουν τὴν σκυτάλην εἰς ἄλλους πρακτικώτερους, παρὰ νὰ κατατρίβονται εἰς ἀτέρμονας συζητήσεις ἐπὶ τοῦ πρακτέου.

Γνωρίζομεν ὅτι γινόμεθα ἀντιπαθεῖς. Ἄλλὰ δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει. Διότι δὲν ἐξαρτώμεθα ἐξ οὐδενός. Ἡ ἀγάπη καὶ μόνον πρὸς τὸν ἀφανιζόμενον τόπον, μᾶς γεννᾷ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς «ἐξω ἀπὸ τὰ δόντια» θέσεως τῶν ὀλίγων ὡς ἄνω ἐρωτημάτων.

Καὶ ὑπάρχει πληθώρα τοιούτων καὶ θα-
τεθοῦν ὅλα ἔν πρός ἕν ἀπό τῶν στηλῶν μας.

Ἐνοχλοῦμεν ἴσως τινάς, ἱκανοποιούμεν ἐνδεχομένως ἄλλους, ἀλλὰ σημασίαν ἔχει τὸ τί θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἐλευθέρας αὐτῆς συζητήσεως.

Νομίζομεν ὅτι οἱ Κοινοτικοὶ ᾿Αρχοντες τῆς Νήσου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐν τελευταία ἀναλύσει, ἀνήκουσιν τὰ Κληροδοτήματα, ἔχουσιν ὑποχρέωσιν ἔναντι τῶν Κυθηρίων, ἔναντι τῶν παραδόσεων τῶν, ἔναντι τοῦ ἰδιοῦ τῶν συμφέροντος, ὅπως ἐνδιαφερθοῦν ζωηρότερον διὰ τὰ «ΚΥΘΗΡΙΑ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ». Ἐὰν δὲν τὸ πράξουσιν θὰ εἶναι ὑπόλογοι καὶ ἔναντι τοῦ τόπου τῶν ἀλλὰ καὶ ἔναντι τῆς μνήμης τῶν κληροδοτῶν.

Λυπούμεθα, ὄντως, διότι διὰ τοῦ ὡς ἄνω
ἄρθρου μας ἐταράξαμεν λιμνάζοντα καὶ ἐνδε-
χομένως δυσηρεστήσαμεν φίλους. Ἀλλὰ δὲν
γίνεται ἄλλως. “Ὅλα τὰ πράγματα εἰς τὴν ζω-
ὴν ἔχουν κάποιον τέλος. Καὶ κάποιον τέλος ἐπι-
βάλλεται νὰ δοθῇ εἰς τὸ ζέον πρόβλημα τῆς
συντηρήσεως τῶν Ἰδρυμάτων τῆς Νήσου.

“Όταν μάλιστα υπάρχουν πλούσιαι αἱ πρὸς
τοῦτο δυνατότητες.

A. П. Т.

ΣΤΙΧΟΜΥΘΙΑ ΣΤ' ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ

ΥΠΟ κ. ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

νίων», ἔχει περιγράψει τὸν μεγάλο διαταγμὸ τοῦ «διαλαγούντα» καὶ συνταξιολογούμενου» βασιλῆα πού πολλοὶ γὰρ τὴν πατρίδα του εἶχαν θραματισθῇ καὶ προσφέρει, νὰ πεί στὴν μητέρα του, πῶς ὁ Ἰππολεμαῖος τῆς Αἰγύπτου ἀπαίτουσε νὰ τοῦ τὴν παραδώσει: γαῖα ἐγγύρησι τῆς πρὸς Ἰσθόθειαν συμφωνίας τους, ἀσχετα φυσικά πρὸς τὸ ἀκαίριον φρόνημα τῆς ἐπιφανοῦς Κρατησίχλειας στὸ πῶς, ἀνὰ «Σπαρτιάτου βασιλέως μητέρα, μπορούσε νὰν' στὸ γῆρας της ὀφείλῃ ἀκόμη στὴ Σπάρτη (ἀντίληψη) πού δὲν ἦταν ἱκανὸς νὰ νοιώσει» ἐνὰς χρεσινὸς Λαγίδης».

Θά λέγαμε ρομαντικὸν τὸν Καθάφη σὰν ἀπ' τὸν βίον τοῦ Κλεομένη διάλεξε τὸ συναίσθηματικὸ αὐτὸ σημεῖο. Οἱ ποιηταὶ κατατρίβονται στὴν

λεπτομέρεια κι' ἐπιζητούν ν' ἀναλύσουν, τὰ λεπτά αἰσθήματα, δὲν οὐρανοδορμον, πλέρια. Μεταξύ λ.χ. τῶν λόγων τοῦ Ἰησοῦ «ἀγαπάτε ἀλλήλους» καὶ τοῦ «Πάτερ, ἄφεσ αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδασί τι ποιοῦσιν» προτιμοῦν ὅ,τι δείχνεται νὰ προαιδεῖ: στὸν ἀνθρώπινο πόνο καὶ συμμύγνεται μαζὶ τοῦ, ὅπως οὐδὲν σχολιάζουν τὸ δεύτερο. Ὅπως ὁ Καβάφης ἔχασε τὴν θαρρότητα τοῦ λόγου τῶν Αἰγίλων, δὲν πῆγε σὲ κεῖνο, ποὺ ὁ Θωριχίω ἐῖπε στὸν βασιλιά του «... τῆς τύχης, ἐνταῦθα ἀπαλλάξαντες ἑαυτούς» γιὰ νὰ λάβει: τῆς φιλοσοφίας στήν χάρι μῶς ἀθαίρετον θάνατον οὐ φυγεῖν εἶναι: πράξεων, ἀλλὰ πράξεις» καὶ ὅς τοῦ ποῦμε καθαρά, ἔξεπτε ἀπὸ τὰ ὕψη τῆς φιλοσοφίας στήν χάρι μῶς ὅ

πλῆς περιγραφῆς τοῦ αἰσθήματος.
Ἄλλ' ἐδῶ δὲν σχολιάζουμε τὸν Κα-
δάφη.

Μετά την θριαμβική πορεία στα καθόλου πράγματα (πολεμικά, κοινωνικά) της Σπάρτης το μεγάλο πρόγραμμα βασιλιά, που κι' αυτόκοτόνησε τελικά στα 35 χρόνια του μη-υπομένοντας την αίσχρη συμπεριφορά του Φιλοπάτορα Πτολεμαίου, γιου του Πτολεμαίου του Εδεργίου, με τον έποιο κι' είχαν έλθει: σάμωφωνία, κι' αφού νικήθηκε στο στενά της Σελλασίας το 221 απ' τον Αντίγονο των Μακεδόνων και τους Άχαιούς υπό τον Άρατον, καταρύνον το Κλεισμένης με τους λίγους ίππεις που του απέμειναν στην Σπάρτη, αναγκάστηκε γρήγορα και πάλιν να την εγκαταλείψει, (σάν ε κι' Αντίγονος εν συνεχεία την κυριεύσε και έγκατέστησε στην έξουσία τους τους διωχθέντες Εφόρους) επιζητήσας ταίεως μέσω Ρωμείου γάμψην στην Αίγυπτο, όπου κι' απέβλεπε στην βοήθειά της.

Τὸ σχετικό χωρίο τοῦ Πλουτάρχου (Κλεομένης ΛΑ) μᾶς λέγει, πῶς: «Ο Κλεομένης ταξιδεύοντας ἀπὸ τὴ Κύθηρα ἔφθασε σ' ἄλλη νῆσιν τὴν Αἰγαλίαν (Ἀντικύθηρα) γὰρ ὡς πλεύσῃ ἀπ' ἐκεῖ πρὸς τὴν Κυθρήν. Ἐδῶ στὴν Αἰγαλία ἕνας ἀπ' τοὺς φίλους του, ὁ Θορικίδης ῥητορικὸς καὶ μεγαλοψυχὸς ἄνδρας τοῦ εἶπε κατ' ἰδίαν. Βασιλεῖα, τὸν μὲν καλλίτερον θάνατον, τὸν τίς μάχης ἀπέφυγαμε, ἂν κ' ὅλοι: πῶς στεναυν, πῶς ὁ Ἀντίγονος δὲν θά πέσῃ νικῶν παρὰ θῶαν θά ἔκεισο νεκρός. Ἦδη μᾶς ἀπομένει ὁ δευτέρος θάνατος τῆς ἀρετῆς καὶ δόξης. Πῶς ταξιδεύοις ἀσυλλόγιστα, λοιπόν; Δὲν εἶν' αἰσχρὸ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἑρακλῆ καὶ ὕπηρετοῦν τούτους τὸν Φίλιππου κ' Ἀλεξάνδρου; Για πού τοῦ λόγου, κολαχεύοντες τὸν Πτολεμαῖο, πηγαίνομεν καὶ τὸν κάνοιμε ἄρχοντά μας, πού δὲν μᾶς ἐνίκησεν ἄλλωτῃς; Ἦ θά ποῦμε, πῶς χάρις τῆς μητέρας σου πρέπει καὶ δεχθῆναι (Συνέχεια εἰς τὴν 2α Σελίδα)

ΕΝΟΣ ΚΑΚΟΥ ΔΟΘΕΝΤΟΣ
ΜΥΡΙΑ ΕΠΟΝΤΑΙ

Τό καλοκαίρι φθάνει. Ἡ Ἀγία Πελαγία ἀποτελεῖ τὸν πρῶτον σταθμὸν ἀποδιάσεως καὶ ἐπιδιάσεως ἐπιβατῶν ἐκ τῶν πλοίων. Τί θὰ γίνη μὲ τοὺς ὀγκάλους ποὺ ἐμποδίζουν τὴν πλεύρσιν;

Ἐρωτῶμεν πάντα ἀρμόδιον καὶ ἀναμένομεν ἀπάντησιν.

ΣΤΙΧΟΜΥΘΙΑ ΣΤ' ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελ.)

με στίς γυναῖκες τοῦ Πτολεμαίου σὺν θέαμα αἰγυμάλωτον γυιοῦ τῆς, φυγάδος κ' ὄχι βασιλέως; Δὲν εἶναι προτιμώτερο τώρα, ποὺ εἶμαστε ζωσμένοι τὰ σπαθία μας καὶ ξέρουμε τὴν κατάστασιν τῆς Λακωνικῆς ν' ἀπαλλαγούμε τῆς τύχης μας ταυτιζόμενοι μὲ τοὺς ὑπὲρ τῆς Σπάρτης πεσόντας; Ἡ καθήμενοι στὴν Αἴγυπτο θὰ κουτοσμπολεύουμε περὶ τοῦ ποῖον σατράπην ἐπέβαλεν ὁ Ἀντίγονος στὸν τόπο μας;

Κι' αὐτὰ εἶπεν ὁ Θορικήων, ὁ δὲ Κλεομένης τοῦ ἀπεκρίθη.

Τὴν πῶς εὐκολή, ὦ δυστυχῆ, ποὺ καὶ σ' ἔλους προσφάρεται λύση προκρίνοντας δειγνεσαι πῶς θέλεις ἀνδρείως ν' ἀποθάνῃς, ἀποφεύγοντας φυγὴν αἰσχρότερη τῆς πρώτης, στὴν ὁποία πολλὰς κατὰ τὸ παρελθὸν φορές ὑπέκυψαν ἀσυγκρίτως καλλίτεροι μὲς ἄνδρες ποὺ νικήθησαν ἀπ' τοὺς ἐγθρούς του ἢ γιὰτὶ ἐκ τῆς τύχης ἀπέτυχαν ἢ γιὰτὶ διάστησαν ἀπ' τὴν παρόρμησιν τοῦ πλήθους. Ἐκεῖνος ὅμως, ποὺ ἀποκάμει ἀπ' τὴς ταλαιπωρίας καὶ τοὺς κόπους κ' ὄχι ἀπ' τὴν ὑπόληψιν ἢ τὴς γνώμης τῶν ἀνθρώπων, νικίεται ἐκ τῆς μαλθακότητός του. Ἡ αὐτοκτονία πρέπει νὰ εἶναι οὐχὶ ἀποφυγὴ πράξεως, ἀλλ' αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ πράξις. Γιατὶ εἶναι αἰσχρὸν νὰ ζοῦμε καὶ

ν' ἀποθνήσκουμε μόνο γιὰ τοὺς ἐαυτοὺς μας. Μὰς παρακινεῖ ν' ἀπαλλαγούμε ἀπ' τὰ παρόντα κακὰ μὴ κατορθώνοντας τίποτε τὸ καλὸ ἢ χρήσιμο. Νομίζω δέ, ὅτι οὔτε σὺ, οὔτε ἐγὼ πρέπει νὰ ἀφήσουμε τίς ἐλπίδες μας γιὰ τὴν πατρίδα, ἐκτός ἂν μόνος τους μὰς ἐγκαταλείψουν, ὅποτε εἶν' εὐκόλιν τότε ἐὰν θέλουμε καὶ νὰ ἀποθάνουμε.

Σὲ αὐτὰ δέ, δὲν ἀντίειπε τίποτε ὁ Θορικήων, ὁ ὁποῖος ὅταν ἀπομακρύνθη ὁ Κλεομένης ἐστράφηκε πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ αὐτοκτόνησε. Ὁ δὲ Κλεομένης ἀναχωρήσας ἀπὸ τὰ Αἰγίλια διέβη ἀπὸ τὴν Λιθύην, πεμφθεὶς ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Πτολεμαίου στὴν Ἀλεξάνδρεια.

Τὸ καίμενο αὐτό, πολιτογραφημένο στ' Ἀντικύθηρα θελήσαμε νὰ ὑπογραμμίσουμε σὺν κάτι ποὺ ἐνέχει μιὰ θαυμάσια ἀξία ὡς πρὸς τὴν σκοπιμότητα κάθε ἐνέργειάς μας καὶ κυρίως τῆς προτιμήσεως ἐκ μέρους μας μὴς εὐκόλης λύσεως, ποὺ μὰς ἀπαλλάσσει μὲν ἀπὸ τὰ θάνατα ποὺ περνᾶμε, βλάπτει ὅμως πάρα πολὺ τοὺς ἄλλους...

ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ ΓΥΑΛΛΗΛΟΥ

Μετετέθη ἐκ Κυθήρων ὁ ἔφορος κ. Ἐμ. Μακρυδάκης ἀντικαταστάθηκε ὑπὸ τοῦ κ. Δημητρίου Γρηγορίου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσεν εἰς Χώραν ἡ Φωτεινὴ Π. Βαρυπάτη τὸ γένος Τσιτσιλία εἰς ἡλικίαν 88 ἐτῶν.

ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ κ. Μιχ. Τσιτσιλίας προσέφερεν δρχ. 200 εἰς τὸν Ναὸν Ἑστασσωμένου Χώρας, εἰς μνήμην τῆς θείας του Φωτεινῆς Βαρυπάτης.

ΑΡΧ. ΚΟΥΡΚΟΥΤΗΣ

γνωρίζετε

ΟΤΙ...

★ Ἡ χαμηλότερα θερμοκρασία ἡ ὁποία παρατηρήθη καὶ κατεγράφη εἰς τὸν πλανήτην μας, ἦτο διὰ μὲν τὸ θόρειον ἡμισφαίριον ἡ θερμοκρασία τῶν πλὴν 58 βαθμῶν κελσίου (σταθμὸς παρατηρήσεως εἰς Οὐμιάκον τῆς Σιβηρίας κατὰ τὴν 6ην Φεβρουαρίου 1933), διὰ δὲ τὸ νότιον ἡμισφαίριον, ἡ θερμοκρασία τῶν πλὴν 88,2 βαθμῶν (σταθμὸς παρατηρήσεως Βαστὸκ τῆς Ἀνταρκτικῆς, κατὰ τὴν 24ην Αὐγούστου 1960).

Ἡ παρατηρουμένη διαφορὰ εἶναι περίπου μὴνὼν εἰς τὰς δύο ἐνδείξεις τῶν ψυχρότερων ἡμερῶν, ὑπογραμμίζει ἀκριβῶς τὴν διαφορὰν ἐποχῶν ἡ ὁποία παρατηρεῖται εἰς τὰ δύο ἡμισφαίρια τῆς ὑδρογείου, λόγω τῆς κλίσεως τοῦ ὅξενος τῆς γῆς ὡς πρὸς τὸν ἥλιον.

★ Τὸ κλίμα τῆς Εὐρώπης, εἶναι γενικῶς εὐκρατον δεδομένου ὅτι, εὐρίσκεται εἰς μέσον γεωγραφικὸν πλάτος ἀλλὰ καὶ μεταξὺ δύο θαλασσίων περιοχῶν — τῆς Μεσογείου θαλάσσης ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἡπιὸν θερμοκρασίας, καὶ τοῦ θερμοῦ ρεύματος τοῦ Κόλπου τοῦ γνωστοῦ ὡς Γκόλφ Στρήμ—.

Ἐν τούτοις, ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἐνδοχώρα διατηρεῖ, κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον, χαμηλὰ ἐπίπεδα θερμοκρασίας. Χαρακτηριστικῶς, ἀναφέρονται τὰς ἐλαχίστους θερμοκρασίας αἱ ὁποῖαι ἐσημειώθησαν ποτὲ εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς πόλεις: Ἀθήνα (πλὴν 7 βαθμοί), Ρώμη (πλὴν 9), Λονδίνον (πλὴν 16), Μαδρίτη (πλὴν 18), Βιέννη (πλὴν 22), Παρίσι (πλὴν 24), Βερολῖνον (πλὴν 26), Σόφια (πλὴν 31) καὶ Μόσχα (πλὴν 42 βαθμοί Κελσίου).

★ Τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος ἀνήκει εἰς γενικὰς γραμμὰς εἰς τὸν μεσογειακὸν τύπον, χαρακτηριστικὸν τοῦ ὁποῖου ἀποτελοῦν αἱ ἡπιαὶ θερμοκρασίαι. Ἐπίσης, αἱ βροχοπτώσεις περιορίζονται κατὰ κανόνα εἰς τὸ ψυχρὸν ἔξοχον Ὀκτωβρίου - Μαρτίου.

Ἡ μέση θερμοκρασία τοῦ Ἰανουαρίου — τοῦ ψυχρότερου μηνὸς διὰ τὸν ἑλλαδικὸν χώρον — εἶναι εἰς τὰς κυριώτερας πόλεις, ἡ ἀκόλουθος: Ἰσράπετρα 13 βαθμοί, ἄνω τοῦ μηδενός. Ἡράκλειον 12,2, Χανιά 12,0, Ρόδος 11,6, Κολαμάτα 11,3, Πάτραι 9,9, Κέρκυρα 9,8, Ἀθήναι (Ἀεροδρόμιον Ἑλληνικοῦ 10,3 — Ἀστεροσκοπεῖον 9,8 — Νέα Φιλαδέλφεια 8,6), Χαλκίς 9,1, Ἄρτα 8,7, Βόλος 7,7, Λαμία 7,5, Θεσσαλονίκη 6,1, Λάρισα 5,8, Ἰωάννινα 5,4, Κοβάλα 5,2 καὶ Κοζάνη 2,6.

★ Αἱ ἀπόλυτοι ἄκραι θερμοκρασίαι αἱ παρατηρηθεῖσαι εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1861 εἶναι: πλὴν 6,9 (κατὰ Μάρτιον τοῦ 1880) καὶ 43,0 (κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1916).

Οἱ ψυχρότεροι μῆνες διὰ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ὁ Ἰανουάριος καὶ Φεβρουάριος μὲ μέσην θερμοκρασίαν 9,8 καὶ 10,4. Οἱ θερμότεροι, ἀντιθέτως, εἶναι ὁ Ἰούλιος καὶ Αὐγούστος μὲ 27,5 καὶ 27,7 βαθμούς.

★ Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 15ης Ἀπριλίου μέχρι 31ης Ὀκτωβρίου ἡ μέση θερμοκρασία δι' ὅλοκληρον τὴν νότιον Ἑλλάδα καὶ συγκεκριμένως: τὰς Ἰονίους νήσους, τὴν Πελοπόννησον, τὴν Κρήτην, τὴν νότιον Εὐβοίαν, τὰς Κυκλάδας, τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου καὶ τὴν Δωδεκάνησον, διατηρεῖται εἰς μέση ἐπίπεδα μεταξὺ 18 καὶ 38 βαθμῶν κελσίου.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις
τοῦ Συνδ. Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν

Τὴν 10ην Φεβρουαρίου ἐπραγματοποιήθη εἰς τὴν Στέγην Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν, ἡ ἐτήσια Συνέλευσις τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν, εἰς ἣν παρήστη τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν Μελῶν τοῦ ἔξ 150 περίπου προσώπων.

Ἡ ἐν λόγω Συνέλευσις εἶχεν ἰδιαιτέρην σημασίαν διὰ τοὺς Κυθήριους. Διότι, πρῶτον, ἀνεκοινώθη ἐπίσημως ἡ ἐπιστροφή τῆς Νήσου τῶν Μακρυκυθήρων εἰς τοὺς Λογοτέχνας, κα δευτέρον καὶ κυριώτερον, διότι ἐλήφθη ὁμόφωνος ἀπόφασις ὅπως, διανεμηθῇ ἡ Νήσος εἰς τὰ Μέλη τοῦ Συνδέσμου, βάσει τοῦ ὑφισταμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου, προκειμένου νὰ ἀρχίσουν οἰκοδομοῦντα τὰ πρῶτα κτίσματα εἰς τὴν Νήσον των.

Παραλλήλως, ἐξουσιοδοτήθη τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου, ὅπως συγκροτήσῃ Ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ, ὡς ἀποκλειστικὸν μέλημα, τὴν ἀξιοποίησιν τῆς περιοχῆς τῶν Μακρυκυθήρων πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως, ὁ παρίσταμενος Δ)

ντὴς τῆς Ἐφημερίδος μας κ. Ἀ. Τσιτσιλίας, παρακληθεὶς, προέβη εἰς σύντομον ἐκθεσιν πρὸς τὰ Μέλη τοῦ Συνδέσμου, τῆς ἐπικρατούσης σήμερον κατὰστάσεως εἰς τὴν Νήσον μας καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Μακρυκυθήρων, ὡς καὶ εἰς τὴν διατίπῳσιν γνωμῶν ἐπὶ τοῦ τί δεόν γενέσθαι, εἰς πρῶτην φάσιν, ὥστε νὰ λάβῃ οὐσιαστικὴν μορφήν ἡ ἀναληφθεῖσα προσπάθεια ἀξιοποιήσεως τῆς Νήσου τῶν Λογοτεχνῶν.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ Κυθήριοι κ.κ. Μιχ. Πετρόχειλος καὶ Πάνος Φύλης, ὄντες μέλη τοῦ Συνδέσμου, ἔλαβον χώραν ἡ ἐκλογὴ τοῦ Νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐκλεγῇ ἐκ νέου ὁ κ. Ἡλίας Σιμόπουλος ὡς Πρόεδρος μὲ μέλη τοὺς κ.κ. Ζάππαν Τάσον, Κουλούρη Χρήστον, Λαζάνη Βασίλειον, Παναγιωτοῦνην Πάνον, Παππὰν Τάσον, Σταμπολὴν Γεώργιον, Σταφυλοπάτην Νίκον, Τσάκαλον Γεώργιον.

ΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΑΙ

Ὁ Κωστής Κοκόροβιτς, φτασμένος πλάστης τοῦ στίχου, μὰς τιμᾷ σήμερα μὲ τὴν συνεργασία του δινόντας μας δύο δείγματα τῆς πνευματικῆς του ἐργασίας, ὅπ' τὸ βιβλίον τοῦ «ΚΑΤΙ ἌΛΛΟ ΕΡΧΕΤΑΙ».

Μέλος τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν, μὲ πλούσιο ἐσωτερικὸ κόσμο, δουλεύει ἀβίαστα τὸν στίχον του καὶ δίνει στὸν ἀναγνώστη νὰ νοιώσῃ ἐκεῖνον ποὺ ὁ ἴδιος αἰσθάνεται, γύρω στὸ θέμα ποὺ θὰ καταπιασθῇ. Ἡ ἱκανότητά του νὰ διατυπώσῃ τίς ἀνθρώπινες εὐαισθησίες, χωρὶς πλατυσμούς καὶ παροδοξότητες, εἶναι τὸ βασικὸν στοιχεῖον ποὺ κἀν τὸν ἀναγνώστη νὰ προσηλάνεται στὰ κείμενά του καὶ νὰ τὰ ἀπολαμβάνῃ.

Ε Μ Π Ν Ε Υ Σ Η

Ἦρθε ὁ θεὸς κοντὰ μου.
Μὲ ἀξίωσε τὴ χάριν του.
Μοῦ ἐμπιστεύτηκε τὸ λόγο του
κι' ἐγὼ τὸν ἔκαμα τραγοῦδι.

Τραγοῦδι γιὰ τὸν Ἄνθρωπον,
γιὰ τοὺς ἀνθρώπους
καὶ τὰ πλάσματα τῆς Γῆς,
νερά, φυτὰ καὶ ζῶα.

Κι' ἐνίωσα, ἀπὸ τότε,
πιότερο,
τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Πίστης
τὴ δύναμιν
τ' ἀγαθὰ τῆς Εἰρήνης
τ' ἀνείπωτα—
εὐλογία καὶ ζωὴ
κι' εὐτυχία.

Σὰ νὰ ξαναγεννηθῇκα.
Σάμπως θρέθηκα
σὲ ἄλλον κόσμον,
μὲ Νόμον
τὸ Λόγον τοῦ θεοῦ
καὶ τὸ τραγοῦδι
καὶ τῆς Ποίησις
τὴ Θρησκεία.

Θ Α Λ Α Σ Σ Α

Θάλασσα, σὲ βλέπω ἀπὸ μακριὰ,
στρωτὴ, πλατιά στὸ ἀγνάντεμά σου,
ἀπέραντη, ἀτρικύμιστη θωριά,
καθρέφτης ἁμοιαστος τῆς ὁμορφιάς σου!

Λύτρωση, βαθιὰ σὰ μοῦ ξυπνᾷς,
κοιμισμένες, ἱερὲς μανιές...
(Τῆς νάρκης νὰ ντύνεται ὁ Βραχνᾷς
μὲ φῶς, μὲ ἀφρούς, μὲ ἀρμύρα, ὦ ἀρμονίες!)

Θάλασσα, μελτέμι φτερωτό,
νὰ μὲ ταξιθεύει ἀφροντυμένο,
μόνον ἐμπρός, κάθε καινούργιο νὰ κυττᾷ
καὶ νὰ φεύγω, χωρὶς νὰ περιμένω.

Ὅσο ποὺ νὰ θγῶ σὲ μιὰ στερῇ—
τέτοια, ὄνειρευτή, δὲ θᾶναι κι' ἄλλη—
ἢ γιὰ πάντα νὰ χαθῶ σὰ μιὰ σκιά,
στὴν ὀγρὴ σου, θάλασσά μου, ἀγκάλῃ!

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

«ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

Ἐκδομένη ἐν Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΙΑΡΤΣΕΩΣ 1924

ΠΕΡΙΟΔΟΣ: Ε'

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1974

ΙΑΡΤΗΣ:

ΠΑΝΑΓ. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ:

(1879) 1924 — 1972

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ:

ΑΡΗΣ Π. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ

Κοκκιναρά 18 - Κηφισιά

ΤΗΛ.: 8015.546 - 8017.969

ΤΥΠΕΥΤΗΣ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ:

ΑΡΗΣ ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΑΡΧΙΜ. ΚΟΥΡΚΟΥΤΗΣ

ΤΥΠΕΥΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:

ΕΠΑΜ. ΧΑΡΙΤΣΗΣ

Βασ. Σοφίας 8 - 10 - Δάφνη

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: «ΙΩΛΑΚΟΣ»

Ἰπποκράτους 65 Ἀθήναι

ΤΗΛ.: 618.684

ΣΤΥΛΟΜΑΙ:

Ἐσωτερικοῦ:

ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡΧ. 200—

ΕΞΑΜΗΝΟΣ: ΔΡΧ. 150—

ΠΑΣΗΣ ΦΤΣΕΩΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ:

ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡΧ. 500—

ΕΞΑΜΗΝΟΣ: ΔΡΧ. 300—

Ἐσωτερικοῦ:

ΓΕΝΙΚΩΣ: Δολάρια 20 ΕΤΗΣΙΩΣ

(περιλαμβανομένης ἀεροπορικῆς Ἀποστολῆς)

ΤΙΜΗ ΦΤΑΛΟΤ ΔΡΧ. 5.

ΑΦΟΙ ΤΖΑΝΝΕ

ΕΙΔΗ ΚΑΠΝΙΣΤΟΥ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 9

ΤΗΛ: 3231559 - 3231663

ΙΚΑΡΟΣ

BIBLIA - ΔΙΣΚΟΙ

ΒΟΥΛΗΣ 4, ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛ: 3225-152

ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΕΡΓΩΝ ΜΙΧ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ
ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ(ΣΥΝΕΧΕΙΑ)
ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ)
ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ο Τζιάκομο Καζανόβα στα Κύθηρα 48 (1927). Το νησί που πρωτοβγήκε η όμορφη 50 (1928). Αναμνήσεις της Επιστρατεύσεως 52 (1928). Τα τριαντάχρονα του Σουρή 17 (1949). Κυθήρις, η πιο περίφημη Ρωμαιο έταίρα Φεβρουάριος 1973. Ιωάννης Δ. Κωττούνης, ο εκ Κυθήρων έλκων την καταγωγήν Αριστοτελικός φιλόσοφος της Πάδοβας, Μάρτιος 1973. Παναγιώτης Κ. Τσιτσίκας, Απρίλιος 1973. Σωφρόνιος Πάγκαλος, ο ύμνωδός της Μυρτιδιώτισσας, Μάιος 1973. Ο Μεταφραστής του Αμύντα ιατροφιλόσοφος Μόρμωρης, Ιούνιος 1973. Μετοικισμοί κατοίκων Μονεμβασίας, Σεπτεμβρίου 1973. Η επιστήμη περί των Κυθήρων, Αύγουστος, Σεπτέμβριος 1973. Η προτομή του Γυμνασιάρχου, Οκτώβριος 1973. Συμπληρωματικά στους Κυθηρίου λογίου, Νοέμβριος 1973.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥ

Πάρος (ποίημα) 20 Νοεμβρίου 1955.

★

Η παραμένονσα αδημοσίευτος άκόμη έργασία του είναι:
Διαλέξεις:
Μιχαήλ Γ. Λαμπρινίδης, ο ιστορικός της Ναυπλίας (δοθείσα εις την αίθουσαν «Ο Παλαμήδης» του Ναυπλίου την 21 Απριλίου 1963).
Η πνευματικώς άκμάσασα Δρόβιανη (Βορείου Ηπείρου). (Εις την αίθουσαν Αρχαιολογικής Έταιρείας Αθηνών την 3 Απριλίου 1967).
Ο Άλφ Πασάς και οι Ποιηταί (εις την αὐτὴν αίθουσαν την 13 Δεκεμβρίου 1972).

Ο Ήπειρωτογράφος Παναγιώτης Α. Ραθαντινός (εις την αὐτὴν αίθουσαν την 16 Ιανουαρίου 1947).

Μελέται:

Ελληνική Βιοτεχνική Έταιρεία — Διπλάρειες Σχολή. Έβδομηκονταπενταετηρίς 1891 - 1967 (Επιμέλεια).
Τό βιβλίον πράξεων 1799 - 1809 του Βρεττανικού ύποπρεσβεύειου Κυθήρων. Ποιήματα.

Ετιέν Παβιγιόν. Τ' ανθρώπινο πνεύμα. Άλφρε ντέ Μυσσέ. Οι δύο δρόμοι. Σαρλ Μπωντλαίρ. Έκ θαθέων έκείκρας. Σαρλ Μπωντλαίρ Συνομιλία. Ποικίλα.

Στό Λεωνίδιο και τό Άστρος. Στό Κρανίδι και την Έρμιόνη. Στήν Πάτρα. Η γέφυρα του Άψου. Στήν Δυτική Μακεδονία. Ο Λευκαδολάτρης.

★

ΚΡΙΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΟΜΠΑΙ
ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ

Υπό των:

Σπύρου Στάθης. Ιστορία της νήσου Κυθήρων «Κυθηραϊκήν Δράσιν» 15 Απριλίου 1940.

Κώστα Σαραντοπούλου Ιστορία της νήσου Κυθήρων. «Η Ήχώ» (Έπτανησίω) 92.

Σπύρου Μελά. Ένας ύμνος γιά τό Κύθηρα στό Ιόνιον συμπόσιον. «Ελληνική Δημιουργία» 1 Δεκεμβρίου 1950. Κ. Θ. Δημαρά. Κυθηραϊκά «Τό Βήμα» 17 Δεκεμβρίου 1954.

Κλέωνος Παράσχου. Τό πολυύμνητα Κύθηρα «Η Καθημερινή» 8 Δεκεμβρίου 1954.

Διον. Ρώμα. Κύθηρα «Ελευθερία» 5 Ιανουαρίου 1955.

Δς (Κ. Δαφνής). Τό πολυύμνητα Κύθηρα «Κερκυραϊκά νέα» 18 Ιουνίου 1956.

Δ.Σ. Βούρβαχης. Από τή σειρά των Ιονίων συμποσίων. Τό ΙΣΤ' (17 Νοεμβρίου 1950) άφιερωμένο στό Κύθηρα. «Η Ήχώ του Ιονίου» 51.

Δημ. Γ. Αργυροπούλου. Τό Κύθηρα, ο Πέτρους κ' ο Πέτρος. «Κυθηραϊκή Δράσις» 15 Αύγουστου 1952. Δ. Γ. Αργυροπούλου. Αί δύο σχολαί «Κυθηραϊκός Τύπος» 15 Απριλίου 1954.

Από τά έργα των συνεργατών μας «Η Ήχώ του Ιονίου» 132.

Κ.Ι. Δεδούπουλος Μινιατούρες «Η Καθημερινή» 30 Ιουνίου 1954.

Μινιατούρες «Ραδιοπρόγραμμα» 185.

Α. Β(ερνάρδος) Μινιατούρες «Η Έφημερίς των συντάξεων» 20 Ιουλίου 1954.

Αναλυτικό Δελτίο της Έλληνικής Βιβλιογραφίας (Γαλλικού Ινστιτούτου).

Μινιατούρες 1953. Τό πολυύμνητα

Κύθηρα 1956. Ο Κύκνος του Πηνειού 1957. Οι πρώτοι περί την δημοσίαν οικονομικήν άπασχολήντες εν Έλλάδι 1969.

Γιάννη Χατζίνη. Ο Κύκνος του Πηνειού (έπιστολή) «Ο Δημότης» 20 Ιουνίου 1959.

Παναγιώτου Δ. Δημάκη. Τό Έλεγκτικόν Συνέδριον παρ' ήμιν. (άναγγελία και σύντομος παρουσίασις) «Νέον Δίκαιον» σ. 236 έτ. 1971.

Οικονομικά έκδόσεις «Τό Βήμα» 17 Ιουνίου 1970.

Μνεΐαι και παραπομπαι εις τά δημοσιεύματά του γίνονται υπό των:

Ν. Βέη, Γ. Ζώρα, Ι. Μ. Παναγιωτοπούλου, Α. Χ. Ζώνη, Γ. Κ. Κατσιμπαλή, Γ. Βαλέτα, Μ. Παρασκευαΐδη, Κ. Πορφύρη, Δ. Σ. Λουκάτου, Γ. Θ. Βαφόπουλου, Σ. και Κ. Βοβολίνη, Μ. Περάνθη, Κ. Σ. Κώνστα, Χ. Ι. Σακελλαριόδη, Β. Β. Σφυρόεφα, Ν. Α. Οικονομίδη, Γ. Σ. Πλουμίδη, Χρ. Γ. Ευαγγελάτου, Μικέ Παϊδούση, Σπ. Α. Ευαγγελάτου, Σ. Βερούκιου, Σ. Ν. Αδούρη, Τάκη Λάππα, Γιάννη Μιχαλέτου, Π. Μαρκάκη, Μανώλη Γιαλουράκη, Χαρ. Λιναρδάτου, Α. Μαρκέτου, Κούλας Ήραδάκη, Μίμη Σκούρη, Γ. Λεονταΐνη, Τάκη Α. Μαμαλούκα, Άλκη Μυροΐνη — Μάνθου Ι. Πρινέα, Περικλέους Ήλ. Βουτιεριδη, Πέτρο Χάρη, κ. ά.

Αφιερώσεις:

Ποίημα «Χωρισμός» (Ανδρέα Μαρκέτου. «Τό παραμύθι δέν τελειώνει ποτέ. Πώς ζωγραφίστηκε στον Ουρανό τό μεγάλο έρωτηματικό. Αθ. 1968 σ. 157).

Βιογραφικά του δέ σημειώματα περιλαμβάνουν τά:

Έγκυκλοπαιδικόν λεξικόν «ό Ηλίας». Μεγάλη δωδεκάτομη Έγκυκλοπαιδεία Νεοελληνικής Λογοτεχνίας (έκ δοτικός οίκος Χάρη Πάση). Κώστα Γ. Χειμάρη. Τό νόημα της γυμναστικής και ή όδηγονταετηρίδα από την γέννησι του Παυλίνης σελ. 351.

Μαρίας Ι. Μαρκοπούλου Η Κεφαλοντική Πρόοδος 26 (1974).

★

Ο Μιχ. Πετρόχειλος έγεννήθη στην Χώρα (Κυθήρων) την 28 Δεκεμβρίου 1907. Έμαθήτευσε στό σχολεία Ναυπλίου (1914 - 23) και Ιωαννίνων (1924 - 25). Έλαβε τό Πτυχίον της Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών την 27 Ιανουαρίου 1933 και την άδειαν του δικηγόρου την 17 Φεβρουαρίου 1934. Έδικηγόρησεν εις τας Αθήνας επί διετίαν (1934 - 36). Από τού Μαΐου 1936 έγένετο υπάλληλος του Έλεγκτικού Συνεδρίου άπομακρυνθείς της ύπηρεσίας κατά τό τέλος του 1970. Νυμφευθείς την Σοφίαν Π. Μπακάλη έκ Καστοριάς, τό 1946, απέκτησε τά τέκνα Κωνσταντίνον και Ουρανίαν. Μετέσχε δέ του πολέμου 1940-41 (ζώνη έπαφής) ως Έφεδρος Υπολοχαγός διαβιβάσεων (Μηχανικού), τιμηθείς με τόν «Χρυσούν Σταυρόν μετά Ειφών του τάγματος του Φοίνικος».

Μέ τό Κυθηραϊκόν στοιχείον έζυμώθη εις τό Ναύπλιον, όπου οί τότε στρατεύσιμοι διήλθον έκ της πατρικής του οίκιας. Εις τά Γιάννενα διέμεινεν ύπέρ την δεκαετίαν, όπου ο πατήρ του ύπηρετούσεν Τηλεγραφικός Επιδευρητής Ηπείρου, παρέμεινε δέ και επί έτος εις την Λευκάδα, ύπηρετήσας Επύτροπος του Έλεγκτικού Συνεδρίου, παρ' ή Νομαρχία της (1970).

Ο πατήρ του Κωνσταντίνος Δημ. Πετρόχειλος (έκ Χώρας, 1870 - 1938) έφερε και τό έπίθετον Κασσιμάτης έξ ευγνωμοσύνης προς τόν άνατοφρέα του Θεμιστοκλήν Κασσιμάτην (έν Ρουμανία), ή δέ μητέρα του Αικατερίνη ήτο τό γένος Γεωργίου Κοσμά Λεονταράκη. Μάμμα του άντιστοιχώς ήσαν αι Αλεξάνδρα Ήανθάκη και Παναγιώτα Ι. Λευτέρη.

Η κόρη του Ράνια, έχει επίσης σημαντικήν έπίδοσιν εις την λογοτεχνίαν και την ζωγραφικήν, όπου κ' εύδοκιμεί ως άντιγραφεύς κλασικών έργων (πίναξ ιδία. Επιδίσεις γιά τό Κύθηρα» Α. Βαττώ (έκδοχή Λούβρ) 1972 (50Χ70 λάδι).

★

Παραθέτομεν δύο έπιστολάς που περιέχουν κρίσεις διά τά έργα του, των άκαδημαϊκού κ. Γρηγ. Κασσιμάτη και κ. Χρ. Θεοδωράτου (Επίτιμο έκπαιδευτικού Συμβούλου). «Ακροστιχίδα» του όνόματός του, της συγγραφώς - δη-

μοσιογράφου κ. Δεσποινας Σεβαστοπούλου - Βογιατζή και μετάφρασιν υπό του ίδιου, ποιήματος έκ της Γαλλικής, των της προτιμήσεώς του.

5 Απριλίου 1970

Άγαπητέ μου Φίλε,

Ο γυιός σου μου έδωσε τό νέο σου έργο γιά τό «Έλεγκτικό Συνέδριον».

Τό έφυλλομέτησα, αλλά με προσοχή. Και δέν υπερέβαλλω καθόλου άν σου πώ πως άποτελεί είσφορά στον τόπο μας.

Είναι όχι μόνο χρήσιμο και διδακτικό. Αλλά και περισσότερο. Άρτιο. Γιατί χρήσιμο είναι και τό μη άρτιο. Ένώ τό άρτιο είναι και χρήσιμο μά και ώραιο.

Δικαιούσαι να είσαι υπερέφανος. Και άκόμα δικαιούσαι να δεχθής τό θερμά συγχαρητήρια όλων όσοι ενδιαφέρονται γιά την ιστορία και την όργάνωση του τόπου μας.

Μηράβο με όλη μου την καρδιά
Γρ. Κασσιμάτης

Αθήναι 4-9-73

Φίλε κύριε Πετρόχειλε,

Άπουσιάζω ύπέρ τό δίμηνον έξ Αθηνών και έξ Ελλάδος μόλις επέστρεψα. Βρήκα την ώραιάν μελέτην σας περί της οικογενείας Μαυροματαιών... Πολύ ενδιαφέρουσα, με πλήρη ιστορικήν τεκμηρίωσιν, είναι συμβολή εις την Νεοελληνικήν Ιστορίαν.

Σας συγχαίρω και σας εύχαριστώ.
Είμαι πολύ θλιμμένος με τόν θάνα-

ΕΤΙΕΝ ΠΑΒΙΓΙΟΝ (1632 - 1705)

Τ' ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΠΝΕΥΜΑ

Τό μυστικό της λάμψης των βασιλέων άλμψε κι' άπύωσε που να μιλάνε στό ναύ τό χρώματα, κράτα τό διάβα που φτεροκοπάει του καιρού και στό χαρτί άποτύπωσε της φωνής τά σώματα.

Δώσε μίαν εύτολμη ψυχή στό μπρούτζινα κορμιά, Κάμε στις λύρας τις χορδες να παίξουνε τό χέρι, μ' ύπομονή έξημέρωσε του δάσους τά θεριά και με γυαλί κυρτόλπησε μιά πολιτεία πλέρια.

Με ψίχουλα άπ' άτομα τό σύμπαν κατασκεύασε και μάθε στό στερέωμα τ' άστέρια να διαβαζεις, στον χημικό μας κόσμο καινούργιον ήλιο πρόσφερε.

Τήν περηφάνεια των κυμάτων που δαμάζεις.

Σύ, που σε μαγική έξιλέωσι τον Αδη κάνεις,

Ανθρωπε, τί δέν έπιχειρείς και στό άκρο φθάνεις;

Μετάφραση ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

Εις την παρούσαν άναγραφήν δέν έγένετο μνεΐα των άναδημοσιεύσεων εις άλλας έφημερίδας των ποιημάτων, άρθρων, ή έργασιών του).

ΠΑΡΑΛΗΨΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ
ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

ΕΘΝΟΣ

Τό Κύθηρα και οι άγώνες των, 21 Μαΐου 1947. Έμμανουήλ Στάης, ο πρώτος κριτικός του Σολωμού 10 Δεκεμβρίου 1947.

Η Μυρτιδιώτισσα 25 Σεπτεμβρίου 1948.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΗΧΟ

Φλογερές ματιές (Ποίημα) 11 Ια-

νουαρίου 1925.

ΙΩΛΚΟΣ (1974)

Στό Πόρτο Ράφτη και τό Δήλεσι. Χ. Γ. Σακελλαριόδη Τσοπανάκος Ήμουνα (κριτική) 28.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

Γεωργ. Σ. Πετρόχειλος, στον άδελφό μου (ποίημα) 204.

Εις τόν νεκρόν Ιωάννου Π. Κασσιμάτη 301.

Κυθηραϊκή έκδήλωσις

Έκ του Κυθηραϊκού Συνδέσμου άνεκωνόθη ότι ή έτηρία χοροεσπερίς του, θα λάβη χώραν τό Σάββατον 16ην Μαρτίου και από ώρας 9ης έσπερινής εις τας αίθούσας του ξενοδοχείου «ΞΕΝΟΦΩΝ».

Τό δικαίωμα εισόδου μετά πλήρους δείπνου ώρίσθη εις δραχ. 200.

Αί εισπράξεις έκ της χοροεσπερίδος αὐτῆς άποτελούν τά βασικά έξοδα του Συνδέσμου διά των όποιων ούτος προσπαθεί ν' άναποκριθῇ εις τας πολλαπλές φιλανθρωπικάς και κοινωνικές του υποχρεώσεις.

Είναι συνεπώς πατριωτικόν καθήκον όλων των μελών του Συνδέσμου να συμβάλλουν εις την επιτυχίαν της χοροεσπερίδος διά της προσωπικής των συμμετοχής και της διαθέσεως εισιτηρίων μεταξύ του συγγενικού και φιλικού των περιβάλλοντος.

Έκτός από τό πλούσιον καλλιτεχνικόν πρόγραμμα και τό Κυθηραϊκό χρώμα της βραδυάς με τούς γνήσιους και ώραίους Τσιριγώτους χορούς, θα ύπάρχη και Λαχείον με πολλά και πλούσια δώρα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Π. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ Ω.Ρ.Α.

Σουλίου 4 - Αθήναι.

ΤΗΛ. 621-001

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ 5-8 Μ.Μ.

Θάταν άρχές Αύγουστου, γύρω στις πεντέμισυ κάποιον πρωΐ, που άποασαιμένος από βραδύς, να πάρω φωτογραφίες της άνατολής, είχα στηθῇ με τή μηχανή μου σε κάποιο ξένναντο και περίμενα...

Έχει κατά την άνατολή τά χρώματα αλλάζαν σε γοργό ρυθμό, στην αρχή γκριζα, ύστερα γαλάζια, κατόπιν άνοιχτά κόκκινα, προμηνούσαν τόν έρχομό, μέσα άπ' την θάλασσα, του βασιλιά "Ηλίου.

Σαν πόσες άραγε φορές στό διάβα της ζωής μας, δέν είδαμε τό ίδιο καταπληκτικό θάμα της γέννησης και του χαμού του "Ηλίου;

Απειρες ή έλάχιστες; Δέν τό θυμόμαστε. Σημασία έχει, ότι κάποτε τό είδαμε!

Άποφασισμένος λοιπόν γι' αυτό, καρδοκούσα κοιτάζοντας μέσ' από τό φακό της μηχανής, τις έναλλαγές των χρωμάτων και τούς ιριδισμούς της θάλασσας που τό πρωϊνό άγέρι της έδινε χίλιες - δυό άποχρώσεις!

Και τότε, την ώρα που άρχιζε να «σκάη» μέσ' από τό νερό τό λαμπερό άστέρι, θρέθηκε ξαφνικά μπρός στό φακό, ένας περπατητής...

Ήλός, λίγο κυρτός, με τή μαγκούρα από έληά στό χέρι, φορώντας ένα πανάρχαιο άμερικάνικο ψάθινο παναμά, «έσκασε μύτη» που λένε, άπ' τό στενό του Άγιου Μηνά τραδώντας, άργά, κατά τή μεριά του υώλου.

Καθήμεν, μπάρμπα Παναγιώτη... Θάσαι άραγες κοντά μας, έστω και άόρατος, όταν με τή δούθνεα του Θεού, ξαναθρεθούμε στον τόπο που τόσο άγάπησες, τόσο νοστάλγησες όταν ήσουν μακριά του, και που τόσο θάβηλες να ζής συνέχεια, ως τά στερνά σου, άν σου τό επιτρέπανε ή ύγεία σου και τά στοιχειώδη μέσα μιας μόνιμης διαμονής; Θάσαι άραγε δίπλα μας στό μώλο, την ώρα του γυρισμού του πρώτου πρωϊνού φαροκάικου, του μπάρμπα Σταύρου συνήθως, γιά να πάρης ένα - δυό φαράκια που μόνος θα έτοιμάζες γιά μεσημεριανό σου φαί; Θάσαι κοντά μας ίσως τις πρώτες ώρες του άπομεσημερου, την ώρα που έμεις πάμε γιά ύπνο, γιά να μάς πῆς ότι είχες κιόλας κοιμηθῇ γιά μεσημέρι, και πηγαίνεις γιά καφέ στού Κοσμά;

Κι' ήταν τόσο ή καλωσύνη του, κι' ήταν τόσο περιγραφική ή διήγησί του, άπ' τά χρόνια που πέρασε στην Αμερική, κι' είχε πάντα τόσα να σου πῇ άπ' τά παλιά τά παιδικά του χρόνια στο Νησί, που αυτά και μόνο μπορούσαν να γίνουν διόλγιο.

Θα μάς λείψης πολύ Μπαρμπα Παναγιώτη, σαν θρεθούμε πάλι στο Νησί μας. Ήσουν άπ' τούς τελευταίους προσκόπους μιας γενιάς άγνων ανθρώπων που φεύγουν ένας - ένας γιά τό μακρύ, τό άνεπίστρεπτο ταξίδι της άλλης ζωής, και που προσφέραν στό διάβα τους, ότι καλύτερο μπορούσαν, γιά τούς συνανθρώπους τους.

Ο Παναγιώτης Έμμ. Αρώνης δέν είναι πειά ανάμεσά μας. Είναι βέβαιο όμως ότι μάς άκολουθεί και μάς συνοδεύει στη χαρά που νοιώθουμε, κάθε φορά που άγναντεύουμε άπ' τό πρόθαλαμια τή θάλασσα του Κάβο - Μαλιά. ΑΡΑΛ.

ΜΑΛΕΑΣ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ Α. Ε.

ΔΙΠ ΚΑΝΑΡΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ώραν 11 π.μ. διά ΘΗΡΑΝ, ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΝ, ΣΗΤΕΙΑΝ, ΚΑΣΟΝ, ΚΑΡΠΑΘΟΝ, ΧΑΛΚΗΝ, ΡΟΔΟΝ.

ΠΕΜΠΤΗΝ ώραν 10 π.μ. διά ΑΓ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΝ, ΜΟΥΔΡΟΝ, ΜΥΡΙΝΑ, ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΝ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ώραν 11 π.μ. διά ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ, ΓΕΡΑΚΑ, ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΝ, ΝΕΑΠΟΛΙΝ, ΕΛΑΦΡΟΝΗΣΟΝ, ΑΓΙΑΝ ΠΕΛΑΓΙΑΝ, ΚΑΦΑΛΙ, ΠΟΡΤΟΚΑΓΙΟ, ΓΥΘΕΙΟΝ, ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ.

Γραφεία 421.679, 420.478.

Πληροφορίαι πρακτορείον 424.800.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ

Τὸ ἐτονίσαι καὶ ἄλλοτε καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν. Ὅτι, ἡ ἐφημερίς μας εἰς περιπτώσεις αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τὴν διαφύλαξιν τῶν συμφερόντων τοῦ συνόλου τῶν κατοίκων τῆς Νήσου μας δὲν θὰ κάμῃ οὔτε παραχωρήσεις οὔτε ὑποχωρήσεις.

Ἀφορμὴν εἰς τὴν ὑπόμνησιν, μᾶς δίδουν διατυπωθέντα παράπονα, ὅτι ἐξ αἰτίας τοῦ δημοσιεύματός μας περὶ τῆς καταστάσεως τῶν λεωφορείων τῆς Νήσου, ἀφῆρθησαν αἱ πινακίδες κυκλοφορίας δύο ἐξ αὐτῶν, μέχρις ὅτου ἐπισκευασθοῦν καὶ καταστοῦν πάλιν ἀκίνδυνα διὰ τὴν μεταφορὰν ἐπιβατῶν.

Βεβαίως, ἐνεφανίσθη μία δυσχέρεια εἰς τὴν διακίνησιν τῶν μαθητῶν πρὸς τὸ Γυμνάσιον, ἀλλὰ τί θὰ ἦτο προτιμώτερον, κάποιαν ἡμέραν νὰ θρηγνίσωμεν θύματα καὶ νὰ ἀναζητῶμεν ἐκ τῶν ὑστέρων τοὺς ὑπευθύνους, ἢ νὰ διαφυλάξωμεν τὴν ἀκεραιότητα τῶν ἐπιβαινόντων εἰς αὐτά;

Ὁ Διοικητὴς Χωρ) καὶ Κυθήρων ἂς εἶναι δέδαιος, ὅτι μετὰ τὴν ἐνέργειάν του, ἔχει τὴν συμπαράστασιν ὅλων τῶν λογικῶς σκεπτομένων.

Λυπούμεθα δέδαια, διότι συμπαθεῖς ἐπαγγελματισταί τῆς Νήσου μας, ἐπληγνῆσαν προσωρινῶς ἐκ τοῦ μέτρου τὸ ὅποιον ἐλήφθη εἰς ὄραρον των, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι εἶναι καλύτερον νὰ ὑποστοῦν μίαν μικρὰν οἰκονομικὴν θυσίαν, παρὰ νὰ εὐρεθοῦν μίαν ἡμέραν εἰς τὸ ἐδῶλιον, κατηγούμενοι δι' ἀνθρωποκτονίαν.

ΑΝΙΣΟΤΗΣ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ

ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἶχον ἐγκριθῇ ἐρισμένα κονδύλια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὀδικῶν ἔργων ἐν τῇ Νήσῳ ἐκ τοῦ προγράμματος Δημοσίων Ἐπενδύσεων.

Τῶν κονδυλίων αὐτῶν δὲν ἐγένετο ὀλική χρησις, ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας. Τὸ δεχόμεθα καὶ τὸ σεβόμεθα.

Ἀλλ' ἐρωτῶμεν τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν τῆς Νομαρχίας: Τί θὰ γίνῃ μετὰ τὰ κατεστραμμένα τμήματα τῶν ὁδῶν τῆς Νήσου, διὰ τὰς ὁποίας καὶ τὰ μὴ χρησιμοποιοῦντα κονδύλια;

Θὰ καταδικασθοῦν καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, ὠρισμένοι περιοχαὶ νὰ μὴ εἶναι προσπελάσιμοι; Ἡ νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι τὰ τοπικὰ μικροσυμφέροντα ἐπιπρεάζουν τοὺς ἐκαστοὺς ἀρμοδίους ὥστε νὰ εἰσηγούνται ἐσφαλμένως εἰς τὰς προϋπολογισμὰς Ἀρχάς, ἐπὶ τῆς προτεραιότητος τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων ἐν τῇ Νήσῳ;

Δὲν ἀναφέρομεν δὲ περιπτώσεις συγκεκριμένως, ἵνα μὴ ρίψωμεν ἔλαιον εἰς τὴν πυρὰν. Τὸ μόνον τὸ ὅποιον διατυπώομεν, εἶναι ὅτι ἡ Νομαρχία ὀφείλει νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι τὰ τέκνα μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας ἔχουν ἴσα δικαιώματα καὶ χρήζουν τῆς αὐτῆς ἴσης μεταχειρίσεως, ἀνεὺ διακρίσεων καὶ ἐνδεχομένως, συναισθηματισμοῦ.

ΑΞΙΟΙ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ ΜΑΣ

Ὁ Νομάρχης Πειραιῶς κ. Βοτλιας, εἶναι γνωστὸν τὸ πόσον ἡγωνίσθη ὥστε, τὰ Κύθηρα, νὰ μὴ ἀποξενωθοῦν τῶν τριάνοντα ἱστορικῶν ἐγγράφων τὰ ὁποῖα ἀπέστειλεν ἐξ Αὐστραλίας ὁ κ. Παναγιώτης Ἀρώνης.

Εἰς πρωτοβουλίαν του δὲ ὀφείλεται ὅτι ταῦτα θὰ δοθοῦν εἰς τὸ ἱστορικὸν Ἀρχεῖον Κυθήρων καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν ἢ εἰς μίαν τῶν Ἑθνικῶν Βιβλιοθηκῶν.

Καὶ αὐτὸ μὲν ἔπραξεν ὁ Νομάρχης. Ἡμεῖς ὅμως οἱ ἔχοντες τὴν εὐθύνην τῶν ὑπολοίπων Ἀρχείων εἰς Κύθηρα τί ἐκάμαμεν ὅταν ὁ Νομάρχης μᾶς ἐκάλεσεν νὰ τὰ παραλάβωμεν;

Ἀκούσατε, ὦ Κυθηριοὶ καὶ κρίνατε... Δύο ὥρας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου διὰ Κύθηρα, ἐτηλεφωνήσαμεν εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ εἶπαμεν:

«Ἐπειδὴ φεύγει τὸ καράβι καὶ δὲν προφθαίνουμε νὰ ἐλθωμε νὰ παραλάβωμε τὰ ἔγγραφα αὐτά, στείλτε τα εἰς τὸ σπίτι μας, ἂν μπορεῖτε, ἄλλως κάντε ὅτι νομίζετε...»

Χρειαζέται ἀραγε περαιτέρω σχόλιον, ἢ ἀπλῶς νὰ λάβωμεν ὡς ἀπάντησιν τὸ «πάτε νὰ πνιγῇτε τέτοιοι ποὺ εἴσατε»;

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

Κατὰ τὸν π. μῆνα ἐδόθη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν Διάλεξις «Περὶ τῶν ὁρίων τῆς ἰδιοκτησίας ἐν τῷ Συνταγματικῷ Δικαίῳ», ὑπὸ τοῦ Ὑψηλοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν συμπολίτου κ. Γεωργίου Κασσιμάτη.

Μετὰ ταύτην διεξήρθη ὁμιλία κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἀπῆντησε λίαν εὐστόχως οὗτος καὶ διεδοκίμως ἐπὶ τῶν διατυπωθεισῶν ἐπιστημονικῶν γνώμων.

ΚΑΙ ἙΤΕΡΑ

Τὴν 26 Ἰανουαρίου ἐ.ε. ὠμίλησεν ὁ

κ. Ἐμμ. Βικέτος εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἰνστιτούτου (Μασσαλίας 22) μετὰ θέμα «Ὁ Ἀμ. λ.ε. τοῦ Σαίη-πην. ἢ Ἡλέκτρα τοῦ Σοφοκλῆ καὶ τὸ Ἀγρᾶρον τοῦ Σικελιανοῦ».

**ΚΥΘΗΡΙΟΙ
Η "ΦΩΝΗ" ΘΑ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ
ΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ
ΔΙΑ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ
ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ**

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἐλάδαμε καὶ δημοσιεύομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν. Σχετικὸν σὺλ-λιον εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

2—3—74

Ἀγαπητὴ Φωνὴ τῶν Κυθήρων
Ἀθήνας

Κύριε Διευθυντά,
Με ἀνυπομονήσιν περιμένω πότε θὰ ἔρθῃ ἡ Φωνὴ ἡ ὁποία με θάρρος καὶ ἀντικειμενικότητα προβάλλει τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων τοῦ νη-σιῶς μας. Συνεχίζουσα ἡ Φωνὴ τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου Κυθηρίου ἀειμνέιστου καὶ ἀληθμονήτου Παναγιώτη Τσιτσάλια τὴν εὐχαριστῶ.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 10 φύλλον τῆς ἡ Φωνὴ ζητεῖ ἐνημέρωσιν διαφωτιστικὴν διὰ τὸ θέμα μεταφορᾶς τῶν μαθητῶν εἰς Γυμνάσιον δηλαδὴ, εἰς Χώραν. Ἐξιστορῶ λοιπόν.

Τὸν μῆνα Ὀκτωβρίου, πρῶτον τρεχούσης σχολικῆς περιόδου τὰ λεωφορεῖα κανόνισαν καὶ ὑπεχρέωσαν τοὺς μαθητὰς εἰς καταβολὴν κατὰ 30% πλέον τῆς προηγουμένης περιόδου, ἀνελθὼν ἔτσι κατὰ μαθητὴν εἰς δραχμὰς 400 κατὰ μῆνα. Καὶ τοῦτο ἐγένετο παρὰ τὴν ἐγερθεῖσαν δυσφορίαν τῶν γονέων. Συνέβη δὲ καὶ ἐπεισόδιο εἰς δημόσιον κέτρον τοῦ Ποταμοῦ.

Τὸν Νοέμβριον καὶ πάλιν τὸ ἀνεβίβασαν εἰς 415 μηνιαίως καὶ οὕτως πλήρωσαν οἱ γονεῖς: ἐννοῶ πάντοτε ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας Ποταμοῦ. Πρὸν 415 πλήρωσαν καὶ Δεκεμβρίον καὶ Ἰανουάριον. Πληρώνει λοιπόν ὁ κάθε μαθητὴς τὸ κανονιζόμενον παρὰ λεωφορείων μηνιατικὸν διὰ τοὺς σχολικοὺς μῆνας, ἀπὸ καὶ Ὀκτωβρίου ἕως καὶ Ἰουνίου μῆνες 9X415 = 3.735 δρχ. Στὸ χρονικὸν διάστημα αὐτὸ τῶν 9 μῶν ὁ μαθητὴς θὰ πᾶν τὸ πολὺ 200 φορές. Διότι, δὲν πηγαίνει τὰς Κυριακάς, τὰς σχολικὰς ἀργίας Χριστουγέννων καὶ Πάσχα κλπ., εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς ὅπου δὲν γράφουν καθημερινῶς, ἰδίᾳ τῶν Α', Β', Γ' καὶ Δ' τάξεων τὰς ἀπουσίας ὅπου θὰ σημειώσῃ λόγῳ ἀσθενείας κλπ., καὶ ὅχι δύο τὸν Ἰούνιον.

Συνεπῶς ἐὰν πληρῶνε κάθε μῆρα θὰ τοῦ ἤρχετο πρὸς 19 δρχ. περίπου μετὰ τὴν ὡς ἄνω καταβαλλομένη μηνιαίως τιμὴν τῶν 415. Διὰ τὸν Φεβρουάριον πλήρωσε 535 ἑκαστὸς μαθητὴς, μετὰ τὸ αἰτιολογικὸν ὅτι ἔμεινε ἕνα λεωφορεῖο — ἀφετηρίας Ποταμοῦ καὶ ἐκ τούτου ἔκανε καὶ δευτέρου δρομολογίου ἵνα πάρει τοὺς μαθητὰς ἀπὸ Φριλιγκιάνικα καὶ Ἀρωνιάδικα. Μερικοὶ γονεῖς παραπονέθησαν, ἐδηλώθη ὅμως εἰς παι-διὰ ἐκ μέρους λεωφορείου, ὅτι ὅπου δὲν φέρῃ τίς 535 δὲν θὰ τὸ πᾶν πλέον εἰς τὸ Γυμνάσιον. Οἱ γονεῖς πειθαρχοῦντες πλήρωσαν. Πλήρωσαν λοιπόν οἱ μαθητὰς καὶ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου δρομολογίου διὰ Φεβρουάριον 535 δρχ. ἑκαστὸς, ἦτοι πλέον 120 δρχ. τοῦ προηγουμένου μηνός. Τὸν μῆνα Φεβρουάριον οἱ μαθηταὶ πῆγαν, ἄλλοι 20 φορές, ἄλλοι 22 καὶ ἄλλοι 23. Ἐμείναι δὲ ἕνα λεωφορεῖο ἀφετηρίας Ποταμοῦ, διότι τὸ ἕτερον, ὁ ἀρμόδιος μηχανικός τὸ ἀκίνητοποιήσε: Καὶ ἔτσι τὰ παιδιὰ ἔχασαν τὸ λεωφορεῖο «γιαγιά» ὅπως τὸ ὀνομαζαν. Ἐχουν βλέπετε τὰ μικρὰ χαριτωμένα «διαβολάκια», τὸ ἐπτανησιώτικον καυστικὸν χιούμορ.

Δὲν μπόρεσα δὲ νὰ ἐννοήσω ἀκόμη γιατί πλήρωσαν κάθε μαθητὴς 535 διὰ Φεβρουάριον: Ἴσως θὰ πρέπει νὰ μάθω ἀλγεβρικὰς ἐξισώσεις. Πολλὰ εἰσέτι θὰ εἶχον νὰ ἱστορίσω, σέβομαι ὅμως τὸν χρόνον τῆς Φωνῆς. Οὕτως ἔχοντος τοῦ ζητήματος διατὶ νὰ πληρώνουν μηνιατικὸν οἱ μαθηταί;

Νὰ πληρώνουν κανονικὸν εἰσιτήριον ὅσο καὶ οἱ μεγάλοι, ἦτοι 17 δρχ. μετ' ἐπιστροφῆς. Εὐνοία οἰκονομικὴν ὡς μαθηταὶ δὲν ἔχουν νὰ ἔχουν τουλάχιστον ἀπρόσκοπτον μετὰβασιν εἰς γυμνάσιον. Νὰ θεωροῦνται καὶ νὰ πληρώνουν ὡς κανονικοὶ ἐπιβάτες ὡς ἄλλωστε στήν πρᾶξιν ἔτσι ἔχει ρυθμισθῇ καὶ κανονισθῇ παλὰ λεωφορείων.

Παρ' ὅλ' ὅσον νὰ λησμονήσω νὰ γράψω ὅτι τὰ λεωφορεῖα κάνουν καὶ ἔκπτωσιν 5 δρχ. τὸ μῆνα δι' ἑκα-στον μαθητὴν εἰς γονεῖς ἔχοντας δύο παιδιὰ.

Μετὰ τιμῆς
Μία κηδεμὼν

“ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΟΡΦΑΝΗ,”

ὑπὸ Κας ΤΑΣΙΑΣ ΜΑΥΡΟΓΕΩΡΓΗ — ΧΑΣΙΑΚΟΙ

Οἱ Ἕλληνες, ἄνθρωποι με ἀνεπτυγμένο πνεῦμα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς μυθολογίας ἀκόμα, δημιουργοὶ πάντοτε, μετὰ τὴν φαντασίαν τους, θρύλους γιὰ κάθε τι ποὺ τοὺς κάνει ἐντύπωση ἢ ποὺ δὲν μποροῦν νὰ δώσουν κάποια συγκεκριμένη ἐξηγή-ναι. Ἐτσι, δίδεται κάποια διέξο-δος σὲ κάθε τι ποὺ τοὺς ἀπασχολεῖ, ἔστω καὶ ἂν αὐτὸ ποὺ διηγούνται, εἶναι δημιουργήματα τῆς φαντασίας τους, εἶναι κάτι τὸ ἀσάφες, κάτι ἀδέξιο. Ἰκανοποιεῖται μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ ἐσωτερικὴ τους ἀνησυχία καὶ δυναμίζουν τὴν πίστη τους, σύμφωνα με τὴς ἐπιθυμίας τους.

Ἐνας θρύλος ὑπάρχει καὶ γιὰ τὴν Παναγία τὴν Ὀρφανήν, ποὺ τὸ ἐκκλησάκι τῆς ὀρίσκειται κοντὰ στὸ Μυλοπόταμο. Ἡ ἀγριότητα τοῦ το-πίου μετὰ τὴν πυκνὴν βλάστησιν, ὅπου βρίσκεται τὸ σπήλαιο τῆς Παναγίας, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ δοθῇ στὴ δημιουργίᾳ τοῦ σχετικοῦ θρύλου. Τὸ σπήλαιο εἶναι ἀκριβῶς στὸ κεῖλος τοῦ γκρεμοῦ μᾶς βαθεῖας καὶ ἀγρίας χαράδρας, ποὺ προκαλεῖ δέος καὶ θαυμασμὸν στὸν ἐπισκέπτη. Ἀπὸ ἐκεῖ ἀγναντεύει κανεὶς τὴν μεγαλο-πρέπεια τῆς καταπράσινης χαρά-δρας.

Σ' αὐτὸ τὸ σπήλαιο (μῆκος 28 μ.) εἶναι τὸ ἐκκλησάκι τῆς Παναγίας τῆς Ὀρφανῆς, ποὺ διατηρεῖται σὲ καλὴν κατάστασιν, ἐνῶ ἔξω ὑπάρχουν κτενέμενα κελλιά γιὰ τοὺς εὐσεβεῖς προσκυνητὰς.

Ὁ θρύλος λέει, πῶς ἦταν κάπο-τε στὰ Κύθηρα μὴ κοπέλλα «ὀρφα-νή» ἀπὸ μητέρα. Ὁ πατέρας τῆς ζαναπαντρεῖτο γιὰ ἄλλη, πολὺ κακὴ γυναῖκα. Ἡ ἀστοργία καὶ ἡ σκληρότητα τῆς μητρικῆς ἀπέναντι στὸ ὀρφανὸ κορίτσι ἦταν ἀχαρκτη-ριστὴ. Τὸ δασύνει ὅσο μποροῦσε περισσότερο. Ἡ ὀρφανή, ὅμως, ἔ-κανε πάντα ὑπομονή, μετὰ τὴν ἐλπί-δα πῶς ὁ Θεὸς θὰ τὴ λύτρωνε κά-ποια μέρα ἀπὸ τὴν κακὴν μητέρα. Πολλὰς φορές ἡ μητρικὴ φρόντις τὸ ἀδύναμον κορίτσι μετὰ ζύλα καὶ ἀπὸ πάνω τοῦ ἔβαλε καὶ δύο μεγάλες πέτρες, ἐνῶ τὸ δυστυχισμένον πλά-σμα ὑπόμεινε καρτερικὰ τὰ βάσανα.

—Θάπρεπε νὰ τίς ρίξω πάνω τῆς αὐτῆς τίς πέτρες, σκεφτόταν τὸ κο-ρίτσι, ἀλλὰ δὲν τὸ κᾶνω, δὲν γίνο-μαι κακὴ σὰν αὐτή!

Σὲ λίγο καιρὸ πέθανε ὁ πατέρας τοῦ κοριτσιοῦ καὶ ἔμεινε μετὰ τὴν μη-τρική. Ἦταν ἀδύνατον νὰ ζήσει πιά μαζί τῆς. Ἀπὸ τὰ βάσανα ἀπόκαμε καὶ ἔφυγε ἀπ' τὸ χωριό, χωρὶς νὰ ξέρῃ καὶ τὸ ἴδιον γιὰ ποὺ πῆγαί-νε. Τρελάθηκε, ἂν θέλετε, καὶ πῆρε τίς πλαγιές. Δὲν ἤθελε νὰ ἰδῇ κα-νένα, εἶχε πάθει ἀνθρωποφοβία. Τό-σο πολὺ εἶχε «μαυρίσει» ἡ ψυχὴ τοῦ.

Ἀπὸ περιπλανήθηκε πολὺ, βρέ-θηκε σὲ κάποιο σπήλαιο, σ' αὐτὸ τοῦ Μυλοποτάμου. Ἐξαντλημένη κα-θῶς ἦταν, κρύφτηκε ἐκεῖ μέσα καὶ ζοῦσε μετὰ νερὸ μανάχα. Ὅλοι ἀνα-ζητήσαν τὸ κορίτσι στὸ χωριό, ἀλ-λὰ ἡ ὀρφανὴ χάθηκε...

Κάποιος βοσκὸς ποὺ βρέθηκε μπροστὰ στὸ σπήλαιο, πηγαίνοντας νὰ πιασγορίσῃ μὴ κατσίκια ποὺ ἔ-βοσκα ἐκεῖ, εἶδε μὴ σκιά μέσα στὴ σπηλιά σὲ στάση προσευχῆς. Ἀνα-γνώρισε ὅτι ἦταν ἡ ὀρφανὴ καὶ ἔ-στειλε εἰδησὴν στὸ χωριό, ὅτι βρέ-θηκε στὸ σπήλαιο. Οἱ κάτοικοι τὴν προσκάλεσαν νὰ γυρίσῃ στὸ χωριό καὶ νὰ τὴν προστατέψουν. Μὰ τοῦ κάκου, ἐκεῖνη ἀρνήθηκε κάθε ἐπικοινωνία μετὰ τὸν κόσμον. Οἱ καλοὶ ἄνθρωποι δὲν τὴν ἀφῆσαν ἀπροστά-τευτη. Συχνὰ τῆς ἔφερναν ψωμὶ καὶ φαγητό, ὅταν ἔβγαζαν στὰ χωρά-φια.

Πέρασε ἀρκετὸς καιρὸς καὶ μὴ μέρη τῇ βρήκαν πεθαμένη. Δὲν τὴν πῆραν ἀπὸ τὸν τόπον ποὺ βρέθηκε τὴν γαλήνην καὶ τὴν ἐνταφίωσαν στὸ σπήλαιο. Ἀργότερα, κάποιοι βο-σκὰς διαβαίνοντας ἀπὸ τὸ σπήλαιο, ἄκουσε γλυκεῖες ψαλμωδίες νὰ βγαίνουν ἀπὸ μέσα καὶ παραξενεύ-τηκε. Τὸ ἔμαθαν οἱ κάτοικοι καὶ εἰ-παν ἔτσι, πῶς ἡ «ὀρφανή» ἀγίασε καὶ τὴν πῆρε μαζί τῆς ἡ Παναγία. Γι' αὐτὸ ἔκτισαν ἕνα ἐκκλησάκι μέ-σα στὸ σπήλαιο, τοποθετώντας καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας. Τὸ ἐκ-κλησάκι τὸ ὀνόμασαν «Παναγία ἡ Ὀρφανή», ἐπειδὴ ἡ Παναγία προ-στάτεψε τὴν ὀρφανὴ κοπέλλα.

Ἀπὸ τότε, πολλὰς φορές ἐμφανι-ζόταν ἡ Παναγία σὰν σκιά, σὰν μαυροφόρα γυναῖκα καὶ λένε, πῶς ἦταν ἡ «ὀρφανή».

Σὲ κάποιο μέρος, ἔξω ἀπὸ τὸ σπή-λαιο, ἔκτισαν κάποιο πεζούλι, ἀπ' ὅπου ἀγναντεύει κανεὶς καὶ σήμε-ρα τὴν θαθεῖα χαράδρα. Ἐνας τε-χνίτης σηκώνοντας τὸ λαγὴν νὰ πῇ νερὸ, παραπάτησε, ἔχασε τὴν ἰσορροπία του καὶ ἔπεσε κάτω ἀπὸ τὸ χεῖλος τοῦ σπηλαίου, χωρὶς νὰ πάθῃ τίποτα. Βρέθηκε μάλιστα, κα-θὼς λέει ὁ θρύλος, σὲ μὴ πέτρα καθισμένος, μετὰ τὸ σταμνὶ γερὸ στὰ χέρια του. Ὅταν οἱ ἄλλοι ἔτρεξαν νὰ ἰδοῦν τί ἔγινε, τοὺς εἶπε ὅτι μὴ μαυροφόρα τὸν κατέβασε, χωρὶς νὰ χτυπήσῃ ποθεν. Ἡ Παναγία Ὀρ-φανὴ ἔκαμε πάλιν τὸ θαῦμα τῆς, ποὺ γιὰ τὸν «οἶκον» τῆς ἐπάσχιζαν ἐκεῖ φηλὰ οἱ πιστοὶ τεχνίτες.

Τὶς παραπάνω διηγήσεις ἀκούσα-νταν ταξιδεῖς στὰ Κύθηρα, πατρί-δα τῶν γονέων μου, ἀλλὰ καὶ ἡ μη-τέρα μου θυμῶταν διάφορες τέτοιες διηγήσεις.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΡΙΦΥΛΛΕΙΟΝ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΠΡΟΚΗΡΞΙΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Τριφυλλείου Γενικοῦ Νοσοκο-μείου Κυθήρων κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 23) 22—11—73 ἀποφάσεως αὐ-τοῦ προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κάτωθι κενῶν ὀργανικῶν θέσεων προσωπικοῦ:

Α'. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

- 1) Μιᾶς θέσεως Δ) ντου Παθολογικῆς Κλινικῆς ἐπὶ 5) εἰς συμβάσει.
- 2) Μιᾶς θέσεως Δ) ντου Μικροβιολογικοῦ Ἐργαστηρίου ἐπὶ 5) εἰς συμβάσει.
- 3) Μιᾶς θέσεως Δ) ντου Ἀκτινολογικοῦ Ἐργαστηρίου ἐπὶ 5) εἰς συμβάσει.

Β'. ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

- 1) Μιᾶς θέσεως Μαίας.
- 2) Μιᾶς θέσεως ἀδελφῆς Νοσοκόμου τριετοῦς ἢ μονοετοῦς φοι-τήσεως ἢ καὶ πρακτικῆς.

Εἰς τὸ Ἐπιστημονικὸν προσωπικόν, ἐκτὸς τῶν Κρατικῶν ἀπο-δοχῶν χορηγεῖται μηνιαίως ἐπιμίσθιον 8.000 δρχ. ὑπὸ τοῦ Κληροδο-τήματος Νικ. Τριφυλλῆ καὶ Καδάρου, εἰς δὲ τὸ Νοσηλευτικὸν ἐπιμύ-σθιον ἐκ 1.500 καὶ 600 δρχ. ἀντιστοίχως.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ καταλάβωσιν τὰς ἀνωτέρω θέσεις δέον ὁ-πως ἐντὸς 50 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ ἡμερήσιον τύπον, ὑποβάλλωσιν αἰτήσεις μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένων δικαιολογητικῶν εἰς τὸ Ἰδρυμα ἢ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοιν. Ὑπηρεσιῶν, Δ) νῶν Ἱατρικῆς Ἀντιλήψεως.

Ἀπασα αἱ ὡς ἄνω θέσεις, κεναὶ οὔσαι, δύνανται νὰ πληρωθῶ-σιν πάραυτα ἐπὶ 2) μῆνον συμβάσει, μέχρι τῆς τακτικῆς πληρώσεως των. Πλείονες πληροφορίες παρέχονται, κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοιν. Ὑπηρεσιῶν καὶ τὴν Γραμματεία τοῦ Νοσοκομείου.

Ἐν Ποταμῷ Κυθήρων τῇ 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ. Σ. Σ. ΜΕΓΑΛΟΚΟΝΟΜΟΣ